

ili, podredno,

— vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i naknadno odluči o troškovima postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj presudi Opći sud je poništio Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/763 od 2. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se odnosi na društvo Hansol Paper Co. Ltd.

Komisija ističe tri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Komisija smatra da je Opći sud:

- iskrivio dokaze i pogrešno tumačio pravni okvir koji se primjenjuje na podatke na koje se Komisija ima pravo osloniti kako bi izračunala izvoznju cijenu u skladu s člankom 2. stavkom 9. Osnovne uredbe ⁽²⁾;
- pogrešno tumačio pravila iz članka 2. stavka 1. i članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u slučaju nepostojanja domaće prodaje; i
- pogrešno tumačio pravila iz članka 3. Osnovne uredbe pri utvrđivanju marže sniženja cijena u slučaju izvoza u Uniju preko povezanih subjekata.

⁽¹⁾ SL 2017., L 114, str. 3.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

Tužba podnesena 24. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-278/20)

(2020/C 271/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz, P. J. O. Van Nuffel, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Španjolska donošenjem i održavanjem na snazi članka 32. stavaka 3. do 6. i članka 34. stavka 1. drugog podstavka Leya 40/2015 (Zakon 40/2015) te članka 67. stavka 1. trećeg podstavka Leya 39/2015 (Zakon 39/2015) povrijedila obveze koje ima na temelju načela djelotvornosti i ekvivalentnosti kao ograničenja autonomije koju države članice uživaju prilikom utvrđivanja materijalnih i formalnih pretpostavki vlastite odgovornosti za štetu nanесenu pojedincima zbog povrede prava Unije;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba zbog povrede obveze, koji je tužitelj podnio u skladu s člankom 258. UFEU-a, odnosi se na članak 32. stavke 3. do 6. i članak 34. stavak 1. drugi podstavak Leya 40/2015, de 1 de octubre de 2015, de Régimen Jurídico del Sector Público (Zakon 40/2015 od 1. listopada 2015. o pravnom režimu javnog sektora) te na članak 67. stavak 1. treći podstavak Leya 39/2015, de 1 de octubre de 2015, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas (Zakon 39/2015 od 1. listopada 2015. o općem upravnom postupku javnih uprava).

Odredbama o kojima je riječ usklađen je režim odgovornosti države zakonodavca za povrede prava Unije s režimom utvrđenim za povrede španjolskog Ustava aktima zakonodavca, uz dodavanje određenih materijalnih pretpostavki.

Izjednačavanje ta dva režima i postupovnih pretpostavki koje se njima predviđaju dovodi do toga da je dobivanje naknade štete zbog povreda prava Unije za koje je odgovoran španjolski zakonodavac onemogućeno ili pretjerano otežano, čime se krši načelo djelotvornosti.

S druge strane, materijalnim pretpostavkama dodanim za povrede prava Unije krši se načelo ekvivalentnosti jer na naknadu štete koju je uzrokovao španjolski zakonodavac povredom tog prava primjenjuju pretpostavke koje su nepovoljnije od onih koje se primjenjuju kada se radi o šteti uzrokovanoj povredom španjolskog Ustava.
